

ȘCOALA PROFESIONALĂ COARNELE CAPREI,
Jud. Iași

AVIZAT,

DIRECTOR,

Prof. înv. Primar Bocănești Victorița Andreea
Bocănești, V.

Nr. de înregistrare: *1268/14.06.2021*

PRIMĂRIA COMUNEI COARNELE
CAPREI, Jud. Iași

AVIZAT

PRIMAR,

Țibucanu Mihai

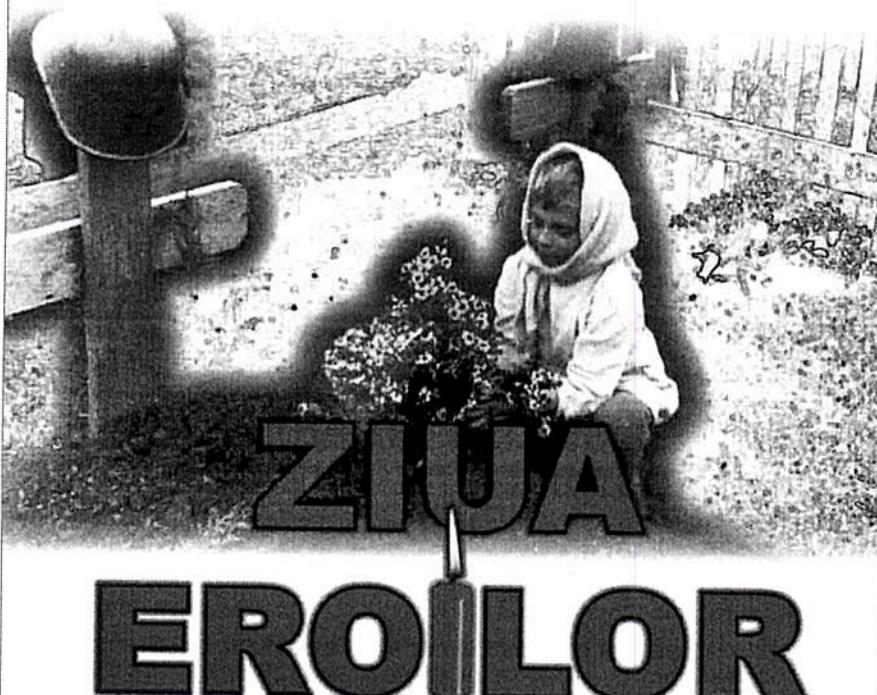

effe

Nr. de înregistrare: *2943/17.06.2021*

**PROIECT – PROGRAM
10 IUNIE – ZIUA EROILOR
2021**

În cea de-a 40-a zi de la Sfintele Paști,
Ziua Înălțării Domnului, celebrăm potrivit tradiției

Sărbătoare națională a poporului român.

ORGANIZATORI: prof. Gheorghe Catinca

prof. Hutoipilă Săndică Cătălina

prof. înv. primar Plugarașu Alexandra

Gheorghe Catinca
Hutoipilă Săndică Cătălina
Plugarașu Alexandra

ARIA CURRICULARĂ: OM ȘI SOCIETATE

DATA: 10.06. 2021

DURATA: 1 h 30 min

ARGUMENT:

„Nu numai că eroismul nu se poate porunci, dar e cu neputință să-l răsplătești! Eroi sunt cei care și-au păstrat raționamentul și umanitatea intacte în fața suferințelor groaznice. Eroii, cunoscuți sau anonimi, unii știuți doar de Dumnezeu, merită, pe veci, cinstirea noastră!” – Nicolae Iorga

OBIECTIVE:

- să conștientizeze importanța evenimentelor istorice;
- să redescopere și să cultive sentimentul patriotic;
- să recite poezii patriotice, dedicate eroilor nemului;
- să interpreteze cântece dedicate Zilei Eroilor;
- să interpreteze corect rolurile din sceneta „De Ziua Eroilor”;
- să stimuleze interesul elevilor față de studiu și lectura patriotică;
- să dezvolte capacitatele cognitive, să stabilească analogii, corelați și sistematizări între evenimentele marcante;
- să formuleze opinii referitoare la implicările sociale majore ale problemei în societatea contemporană europeană.

GRUP ȚINTĂ: elevii claselor a V- a – a VIII a, Primăria Comunei Coarnele Caprei, locuitori din comună;

PARTENERII PROIECTULUI: Primarul comunei Coarnele Caprei: Țibucanu Mihai

Viceprimar: Gheorghită Aurel

Directorul școlii: Prof. înv. primar Bocăneț Victorița Andreea

Preot Petru Constantinescu

Consilier educativ: prof. înv. primar Plugarașu Alexandra

Cadre didactice: Prof. Gheorghită Catinca

Prof. Hutopilă Săndică Cătălina

Elevi din clasele a V a A, a VI a B și a VII a B

Directorul Căminului Cultural: Plugarașu Constantin

NUMĂR DE PERSOANE PARTICIPANTE: maxim 100

LOCUL DE DESFĂȘURARE: Monumentul Eroilor din centrul comunei Coarnele Caprei;

ACTIVITĂȚI:

- prezentarea semnificației acestei zile;
- participare la slujba religioasă dedicată eroilor, de la Monumentul Eroilor;
- depunere de coroane la Monumentul Eroilor Coarnele Caprei;
- interpretarea unui colaj de cântece de către elevii claselor a VI a B - a VII-a B;
- prezentarea scenetei „De Ziua Eroilor”, pusă în scenă de elevii clasei a V a A.

Programul activităților

ORA:

- **11:30- 12:00-** Adunarea celor 42 elevi participanți la „Monumentul eroilor” din comună;
- **12:00- 12:10-** Depunerea coroanelor la Monumentul Eroilor;
- **12:10- 12:40** - Slujba de pomenire Preot Petru Constantinescu;
 - Discursul autorităților locale și a invitaților: d-l primar Mihai Țibucanu, d-l viceprimar Gheorghita Aurel;
 - Discursul d-nei Director a Școlii Profesionale Coarnele Caprei Prof. înv. primar Bocăneț Victorița Andreea.
- **12:40- 12:45-** Prezentarea semnificației acestei zile- „10 iunie- Ziua Eroilor”;
- **12:45- 13:00-** Prezentarea scenetei „De ziua Eroilor”;
- **13:00- 13:30-** Interpretarea unui colaj de cântece de către elevii claselor a VI a B și a VII a B:
 1. „Deșteaptă-te, române!”
 2. „Treceți batalioane române Carpații”
 3. „Venim din veacurile îndepărtate”
 4. „Când au fost vremuri de luptă”
 5. „Ne-au călcat străinii”
 6. „Acasă-i România”
 7. „Suntem români mereu”
- **13:30-** Încheierea activității.

Având în vedere faptul că restricțiile generate de situația pandemică (infectare cu Sars Cov 2) s-au ridicat, activitatea propusă se desfășoară în aer liber, cu un număr limitat de persoane,

respectând regulile de protecție corespunzătoare (purtarea măștii de protecție pentru persoanele nevaccinate, asigurarea distanțării sociale și dezinfectarea persoanelor prezente).

DIRECTOR,

Prof. înv. primar Bocăneț Victorița Andreea

CONSILIER EDUCATIV,

Prof. înv. primar Plugarașu Alexandra

Anexa 1

De Ziua Eroilor

Personaje: Povestitorul, Moș Nechifor, Ionică, Avram, Vânzătorul de lumânări, 4 săteni.

Recuzită: costume populare, 4 medalii lipite pe un sacou negru (vechi), 8 lumânări, chibrituri, o cană (pentru lumânări), o coroană de plastic (mica).

POVESTITORUL:

Moș Nechifor Pârvan, era un bătrân simpatic, de 80 de ani, care își trăia viața într-un sătuc aflat în podișul Dobrogei, parcă pierdut în amintirile tinereții sale : participase la ambele războaie mondale , în bătăliile de la Mărăști din 1917 în divizia 8 infanterie și în bătălia pentru eliberarea Basarabiei și Bucovinei din 1941 în divizia 5 infanterie . Se stabilise aici după căsătorie dar, era originar din Bucovina . Sătenii, îl considerau un ciudat și îl ocoleau, de parcă nimeni nu îl cunoștea, deși locuia aici de 20 de ani de când se căsătorise a doua oară.

Cu o zi înaintea Înălțării Domnului, moș Nechifor, ca în fiecare an își scotea cele 4 medalii : **Medalia Victoriei, Crucea Comemorativă a Războiului 1916-1918, Medalia "Cruciada Împotriva Comunismului" și Medalia "Pro Basarabia și Bucovina"**, curățându-le cu atenție și lustruindu-le pe fiecare în parte, își amintea de fiecare bătălie la care participase, de fiecare prieten și camarad de arme pe care îl pierduse pe front. Abătut, în propriile-i gânduri, bătrânul, nici nu observase cum doi ochișori îl priveau curioși parcă neîndrăznind să-i tulbere gândurile.

Privindu-și bunicul, câteva momente bune, Ionică, venit în vizită neanunțat, spuse:

I: - Bunicule... și anul trecut, tot înainte de Înălțare, te-am văzut lustruind aceste medalii, dar nu am îndrăznit să te întreb nimic, însă acum aș vrea să...

B: - Eiiiiii....dragul bunicului, nici nu te-am auzit când ai intrat îl întrerupe bătrânul. Ce voiai să știi ?

I: - Păi,... bunicule, de ce lustruiești medaliiile astea în fiecare an în aceeași perioadă a anului, adică în apropierea zilei de Înălțare ? Te duci undeva cu ele ?

B: - Ionică, (spuse bătrânul cu vocea mirată) în fiecare an de Înălțare, îmi amintesc de bravii mei prieteni de pe front și mă duc să le arăt că nu i-am uitat. Medaliiile, le-am primit pentru că am participat la cele două războaie mondale.

I: - Nu știam că ai fost la război, bunicule. Nici nu știam că a fost vreodată vreun război în țara noastră. Si te duci să-ți vizitezi prietenii, bunicule ? Dar, cum îi cheamă pe prietenii tăi și unde i-ai cunoscut ?

P: Trist, Moș Nechifor, îi răspunse:

B: - Ionică: Marin Petrescu, Moise Marinescu și Petre Georgescu, mi-au fost camarazi de arme în primul război mondial, iar : Ștefan Panait, Vasile Șerbănescu și Costel Gheorghescu mi-au fost și ei camarazi în al doilea război mondial.

I: - Vreau și eu să merg să-i cunosc ! (spuse Ionică curios să-i cunoască și el pe prietenii bunicului).

B: - Din păcate nu poți să-i cunoști... Azi, ei nu mai sunt printre noi...

I: - Îmi pare rău,bunicule! Păi, atunci, unde te duci? (spuse Ionică trist și dezamăgit).

B: - Mâine de Înălțare se sărbătorește și Ziua Eroilor, aşa că voi merge la monumentul eroilor aflat la noi în sat pe al cărui soclu ai văzut și tu sunt trecute nume de eroi.

Ionică, care nu observase ce scrie pe falnică statuie înegrită de trecerea anilor, să nu-l supere pe bunicul lui, spuse:

I: - De ce mergem la monumentul eroilor din sat, numele prietenilor tăi, este scris pe monumentul de la noi din sat ? întrebă mirat copilul.

B: - Numele prietenilor mei, nu este trecut pe lista eroilor, aflată pe soclul monumentului, pentru că au murit pe front, perzânđu-li-se numele, dar merg în fiecare an la monument, să le cinstesc sacrificiul, să le arăt că nu i-am uitat.

P: Surprins, copilul, spuse:

I: - Adică, au fost mai mulți eroi ? N-am știut asta, bunicule!

B: - De secole, pământul țării noastre, a fost stropit de sângele a numeroși eroi care s-au jertfit pentru a-l apăra. Mai ai foarte multe de învățat despre istoria țării noastre, dragul meu, Ionică.

P: Trezindu-i și mai mult curiozitatea, Ionică, spuse:

I: - Tot vreau să merg și eu bunicule. Pot ?

B: - Desigur, Ionică.

P: În dimineața Înălțării, moș Nechifor se trezi devreme, își scoate singurul său costum negru, mâncat de molii și ros de vreme pe care de 20 de ani, de când ieșise din seviciul militar, îl purta doar în această zi, își împodobi pieptul cu cele 4 medalii și împreună cu Ionică plecă mândru pe ulițele satului.

I:- Bunicule, dar unde mergem ?

B: - Mergem mai întâi la prietenul meu, Avram să cumpărăm o coroană de garoafe.

P: Avram Marinescu era singurul din micul sătuc care se ocupa de toate cele necesare pentru înmormântări și în fiecare an știa ca moș Nechifor Pârvan îi face o vizită de Înălțare, astfel încât nici nu era nevoie ca bătrânul să-l mai anunțe din timp să-i pregătească o coroană de garoafe roșii.

I: - Bunicule, dar pentru ce trebuie să cumpărăm o coroană de flori ? Ce facem cu ea ? Unde mergem apoi ?

B: - Coroana de flori, o vom depune la monument ca un simbol al respectului meu pentru dragii mei prieteni.

I:- Și toți sătenii vor face aşa, bunicule ?

P: Cu tristețe în glas, moș Nechifor îi spuse :

B: - Nu, Ionică, doar eu...

I: - Dar de ce, bunicule? Sătenii, nu au avut și ei prieteni pe front, nu au fost și ei la război?

B: - Poate au fost, Ionică... dar au uitat (spuse bătrânul și mai trist).

I: - De ce nu le amintești tu ?

P: Bătrânul se încruntă și nu-i răsunse mai răsunse, iar Ionică, văzându-l aşa, nu mai îndrăzni să-l mai întrebe o dată.

Au cumpărat coroana și se îndreptau tăcuți spre biserică.

Oamenii se uitau lung în urma lor, iar Ionică nu înțelegea: de ce ?

Deodată, auzi pe cineva spunând:

S1: - Ia, uite-l și pe moș Nechifor... și anul acesta se plimbă pe ulițe imbrăcat ca un caraghios și cu o coroană în mâna.

P: Ionică, se uită la bunic, avea lacrimi în ochi. Nu zise nimic, continuându-și drumul.

Când au ajuns la biserică, Ionică, grăbit, îl trase pe bătrân de mâna spre monument, însă acesta spuse :

B: - Ionică, ține, coroana și așteaptă-mă puțin. Mă duc să cumpăr și niște lumânări.

I: - Bine, bunicule.

P: Se duse încet, cumpără 8 lumânări și ajuns înapoi la Ionică, acesta uitându-se la mâna în care ținea lumânările, zise :

I: - De ce ai cumpărat lumânări, bunicule ? Și de ce 8 ? Tu ai avut doar 6 prieteni.

B: - Lumânările, le-am cumpărat să le lumineze calea prietenilor mei și sunt 8 pentru că două le vom aprinde în numele celorlați eroi care s-au jertfit pentru patrie.

(Zicând aceste cuvinte, moș Nechifor, lua coroana din mâna copilului și dădură să se îndrepte spre monument.)

P: Între timp, slujba de Înălțare se terminase , iar sătenii începuseră să iasă din biserică.
Ionică auzi, o voce :

S2: - Uitați-vă, la el, a venit și anul asta la statuia aia. Cred că e nebun, moșul acesta !

P: Bătrânul, nu zise nimic. Tinându-și nepotul cu o mână, iar cu cealaltă, coroana și lumânările, se duse direct la monument, depuse coroana, aprinse lumânările și se pregăteau să plece, când, o altă voce se auzi, făcându-l să rămână nemîșcat :

S3: - Moșule, mai bine ți-ai cumpăra un costum nou, în loc să dai banii pe lucruri inutile, cum sunt lumânările și coroana asta !

S4: O altă voce zise :

- Uitați-vă, ce costum urât are! Si i-a mai pus și zorzoanele alea ciudate ! Probabil și le-a pus să se dea mare, dar e un caraghios!

P: Lui moș Nechifor, iar îi dădură lacrimile, nu zise nimic, își trase nepotul de mână și dădu să plece.

Însă, Ionică, supărat și furios, își smulse mâna din cea a bunicului, se opri și strigă cât putu de tare :

I: - Bunicul meu, nu e un caraghios...E un erou! Iar costumul acesta îl imbracă doar în această zi și ce numiți voi zorzoane, sunt medalii pe care bunicul l-a primit pentru participarea la cele două războaie mondiale. Azi, bunicul, le arată respectul său soldaților căzuți pe front.

P: Mulțimea de oameni, rămase uimite câteva clipe de îndrăzneala băiatului, apoi se auziră niște vocii :

S4: - Și ce dacă a participat la cele două războaie, trebuie să se dea mare ? Azi e Înălțarea Domnului. Ce treabă au soldații cu sărbătoarea de azi?

S3: - E nebun și băiatul !

P: Moș Nechifor, nu le răspunse nici de data aceasta, dar Ionică strigă și mai iritat:

- Nu e doar sărbătoarea Înălțării Domnului, azi, e și Ziua Eroilor, a celor care și-au dat viața apărând pământul astă românesc. Bunicul meu, vine în fiecare an, la acest monument ridicat în cinstea eroilor, pentru a-și arăta respectul și recunoștiința față de prietenii lui căzuți în război, dar și față de alți eroi care au murit apărându-și țara și pe care oameni ca voi, i-au uitat !

P: Mulțimea, rămase înmormurită, dându-și seama că uitaseră cu desăvârșire de eroii neamului și că ani în sir îl consideraseră nebun pe moș Nechifor Pârvan deși fusese singurul din satul lor care nu îi uitase pe cei ce își jertfiseră viața pentru pământul românesc.

Rușinați, oamenii, i-au cerut scuze lui moș Nechifor, i-au strâns mâna, promițându-i că nu vor mai uita niciodată că în ziua Înălțării Domnului trebuie să-și sărbătorească și eroii.

SE IAU TOȚI DE MÂNĂ ȘI FAC O PLECĂCIUNE.

O lacrimă la crucea lor

Program dedicat Zilei eroilor 10 iunie 2021

I La arme - Stefan Octavian Iosif

SAVA – 6B

1. Veniți, viteji apărători ai țării!
 Veniți, căci sfânta zi a răsărit:
 E ziua mare a reînălțării
 Drapelului de gloanțe zdrențuit!
 Veniți din toate unghurile zării,
 Căcucerim ce-avem de cucerit!
 La arme, cei de-un sânge și de-o lege!
 La arme, pentru neam și pentru rege!
 Când Patria ne cheamă sub drapel,
 Datori sunt toți copiii ei s-alerge,
 Să-l apere, să moară pentru el!

2.Ce credeți voi, noroade nesătule,
 Că nu ne poartă grija Cel-de-Sus!
 N-am înfruntat noi năvăliri destule
 Din miazănoapte, răsărit și-apus!
 Adună-ți, rege, oștile și du-le
 La biruință-ăsa cum le-ai mai dus!
 La arme, cei de-un sânge și de-o lege!
 La arme, pentru neam și pentru rege!
 Când Patria ne cheamă sub drapel,
 Datori sunt toți copiii ei s-alerge,
 Să-l apere, să moară pentru el!

ILIESCU – 6B

3.Cu-al nostru sânge-am scris al nostru nume
 În cartea gloriosului trecut:
 Și mulți dușmani ar vrea să ne sugrume,
 Dar până când mai stau Carpații scut
 Acel ce ne va șterge de pe lume
 Să știe toți că încă nu-i născut!
 La arme, cei de-un sânge și de-o lege!
 La arme, pentru neam și pentru rege!
 Când patria ne cheamă sub drapel,
 Datori sunt toți copiii ei s-alerge,
 Să-l apere, să moară pentru el!

4.Să știe toti că un popor nu moare
 Când veacuri a luptat neconitenit —
 Și-i scris în cartea celor viitoare
 Că va să vină ceasul preamărit,
 Când mândru străluci-va-ntrre popoare
 Ca soarele, aici, în răsărit!
 La arme, cei de-un sânge și de-o lege!
 La arme, pentru neam și pentru rege!
 Când Patria ne cheamă sub drapel,
 Datori sunt toți copiii ei s-alerge,
 Să-l apere, să moară pentru el!

CÂNTEC: IMNUL EROILOR

*Presarati pe-alor morminte, ale laurilor foi,
 Spre a fi mai dulce somnul, fericitorilor eroi.
 Ridicati pe piramida nemuririi, faima lor,
 Scris in cartile de aur, cantecul nemuritor.*

*Pe copii la sanul vostru, alintati-i cu-acest cant,
 Povestindu-le cu fala al eroilor avint.
 Dezveliti tot adevarul, si le spuneti tuturor,
 Cum murira fratii vostrii, pentru neam si tara lor.*

*Si pe sacrele morminte, puneti lacrime si flori,
 Spre a fi mai dulce somnul, miilor de luptatori.
 Ridicati pe piramida nemurii, faima lor,
 Scris in cartile de aur, cantecul nemuritor.*

*Pe copii la sanul vostru, alintati-i cu-acest cant,
 Povestindu-le cu fala, al eroilor avânt.
 Dezveliti tot adevarul, si le spuneti tuturor,
 Cum murira fratii vostrii, pentru neam si tara lor.*

MARCU – 6B

II Nu plâng, maică Românie!

5."Nu plâng, Maică Românie,
 Că am să mor neîmpărtășit!
 Un glonț pornit spre pieptul tău,
 Cu pieptul meu eu l-am oprit...
 Nu plâng, Maică Românie!
 E rândul nostru să luptăm
 Și din pământul ce ne arde
 Nici o fărâmă să nu dăm!

6.Nu plânge, Maică Românie!
Pentru dreptate noi pierim;
Copiii noștri, peste veacuri,
Onoare ne vor da, o știm!
Nu plânge, Maică Românie!
Adună tot ce-i bun sub soare;
Ne cheamă și pe noi la praznic,
Când România va fi Mare! "

Cântec – Noi suntem români

*A sosit ziua dreptății
Ziua sfântă a libertății
Tot românul vesel este
Romania întinerește*

*Noi suntem români
Noi suntem români
Noi suntem aici
În veci stăpâni*

*Ardelean, copil de munte
Ia, ridică-ți a ta frunte
Și te-nsuflă de mândrie
Că ești fiu de Românie*

*Noi suntem români
Noi suntem români
Noi suntem aici
În veci stăpâni*

*Moldoveanul și munteanul
Sunt frați buni cu ardeleanul
rei români plini de putere
Că românu-n veci nu pier*

*Noi suntem români
Noi suntem români
Noi suntem urmași
De-ai lui Traian*

III Bocetul lui Ion cel fără mormânt - Adrian Păunescu

COZMA – 6B

7.Ioane, Ioane, Ioane, Ioane,
Ai murit ca milioane,
Gloante trupul tău l-au frânt,
Ioane, fără de mormânt.

Ioane, ai murit soldat,
Unde te-or fi îngropat,
Că-ți rămase țara oarbă
Să întrebe-un fir de iarbă.

Unde-i Ion, copilul meu
Care m-a iubit mereu,
Care nu s-a dus cu dușii,
Care s-a bătut cu rușii.
Cine să răspundă, cine,
Țării tale nu-i fu bine,
C-au venit oștiri străine
Precum noaptea nopții vine.

Ne-au scos morții din morminte,
Ne-au distrus biserici sfinte,
Și apoi ne-au dat pe noi
Cu un secol inapoi.

GRIGORAS – 6B

8.Și în tine, Ioane dragă,
Au pus potera să tragă,
Tu te-ai stins netemător
Și privind în ochii lor.

I-ai iertat c-un ultim gest
Pe călăii tăi din est,
I-ai privit în ochi curat
Și i-ai binecuvântat.

Ei mureau de frica ta,
Arma-n mâini le tremura,
Ioane, fără de stăpân,
Ioane, Mareșal Român.

Ioane, comandant de oști,
Ca să nu ne mai cunoști,
I-au dat țării altă haină
Și-au falsificat-o-n taină.

Și pe tine te-au ascuns,
Ioane, fără de răspuns,
Să nu ai lăcaș de moarte,
Să ne fii mereu departe.

PICU – 6B

9.Jalea țării noastre lungă
Pururea să nu te-ajungă,

Jalea noastră fără vreme,
Pururea să nu te chemă.

Hărțile să nu vorbească
Despre harta românească,
Nimenea să nu te știe,
Ioane, fără bucurie.

Uite vremea cum mai trece,
Vine ceasul doisprezece,
Iarăși cântă-n steaguri cuci,
Neamul tău e la răscruci.

Numele ți-l spunem iar
Pe când orice calendar
Simte paza umbrei tale,
Mareșale, Mareșale.

CORDUNEANU – 6B

10. Nu ni-i fapta cât ni-i zisa,
Dar istoria, proscrisa,
Iarăși adevăr promis-a
De la Nistru pân-la Tisa.

Să te căutăm adânc,
Cu toți ochii ce te plâng,
Cu-nviindele plutoane,
Unde ți-e mormântul, Ioane.

Ioane, fără de mormânt,
Urci în calendar ca sfânt,
Cazi în noi ca un părinte
i ca roua pe morminte.

Toate rănilor ne dor
Ca soldat și ca popor,
Dacă tu te stingi de dor
În mormânt rătăcitor.

ONOFREI – 6B

11. Uite vremea cum mai trece,
Vine ceasul doisprezece,
Nu putem continua
Fără de Măria Ta.

Nu dorim decât atât,
Să aflăm numai decât
Unde ți-e mormântul, Ioane,
Într-atâtea milioane.

Vrem să-ți punem flori pe el
Și umbruță de drapel,
Să dormi, Ioane, liniștit,
Neamul tău nu a murit.

Dacă vrei și dacă poți,
Să ne ierți cumva pe toți,
Să ne ierți cu crezământ,
Ioane, fără de mormânt.

Cântec – Când au fost vremuri de luptă

*Când au fost vremuri de luptă
Toti feciori de un leat
Au fost luati la ostire
Si de sat indepartati.*

*Si cu armele-n spinare
Pe un drum necunoscut
Mergeam, tinere catane
Osteniti de drum si plans.*

*Dupa trei zile de mers
Prin paduri, prin vant si ploi
Am ajuns si la cazarma
Fara pic de vлага-n noi!*

*Eram tineri, ne-nvatati,
Nu stiam ce-i ăla greu...
Dar de-acum eram soldati
Si luptam pentru drapel.*

BUBURUZANU – 6B

IV Dimitrie Rachici – Românie

12. Românie, țara mea de grâuri,
De nădejdi și vise-ntruchipate –
În câmpii și-n munți și-n limpezi râuri
Inima tot Tânără îți bate.

Noi aici suntem de la-ncepaturi
Neclintiți în visor și-n îngheț –
Românie, țara mea de vulturi
Și de-azur înalt – de Voroneț.

Noi aici am zămislit proverbul:
Apa trece, pietrele rămân –
Românie, țară-n care verbul
E mai dulce ca al mamei săn.

Jinduind aceste demne dimineți,
A crescut poporul meu sub soare –
Românie, leagăn de poeți,
De eroi ce n-au asemănare.

Îți jurăm credință cum jurără
Tații și străbunii-n veci de veci –
Românie, steaua mea polară,
Far pe țărm de secol douăzeci.

Cântec - Suntem romani mereu

*Suntem romani mereu
La bine și la rau,
Romani de doua mii de ani,
Noi am trăit ca frații
Alături cu Carpații
Și n-am dus lipsă de dușmani!
Noi am trăit ca frații
Alături cu Carpații
Și n-am dus lipsă de dușmani!*

*Refren: X2
Dumnezeu de sus,
Locu-aici L-a pus.
Cu dealuri, cu munți, cu șes,
Cu vai și cu lunci,
Si cu ape dulci
Dumnezeu ni L-a ales!*

*Românie mare,
Privește către soare,
Ca lăcrimează cineva.
Cu forța și rănită,
E sora Basarabia.
O pasare rapita,
Cu forța și rănită,
E sora Basarabia.*

*Refren: X2
Ardeal de peste munți,
Pe tine te vor mulți,
Tu esti al nostru nu al lor.
Ardeal inima-mi spune
Al nostru vei ramane
Ardeal esti al romanilor!
Ardeal inima-mi spune
Al nostru vei ramane
Ardeal esti al romanilor!*

*Refren: X2
Noi vrem acest pamant,
Nu vrem nimic mai mult,
Nu dorim raul altuia...
Avem ce nu au altii,
Hai sa traim ca fratii,*

*Si sa iubim Romania!
Avem ce nu au altii,
Hai sa traim ca fratii,
Si sa iubim Romania!*

*Refren: X3
Dumnezeu ni L-a ales!
Dumnezeu ni L-a ales!
Dumnezeu ni L-a ales!*

SAVĂ – 6A

V George Coșbuc – Graiul neamului

13., „Fie-a voastră-ntreagă țară,
Și de cereți, vă mai dăm,
Numai dați-ne voi graiul
Neamului” – Și se sculară
Să ne vremuiască traiul
Câți dușmani aveam pe lume!
Graiul ni-l cereau anume,
Să-l lăsăm!

14. Dar nestrămutați strămoșii
Tot cu arma-n mâini au stat:
Au văzut și munți de oase,
Și de sânge râuri roșii,
Dar din țara lor nu-i scoase
Nici potop și nici furtună.
Graiul lor de voie bună
Nu l-au dat!

15. Astăzi stăm și noi la pândă,
Graiul vechi să-l apărăm;
Dar pe-ascuns dușmanii cată
Să ni-l fure, să ni-l vândă.
Dacă-n vreme tulburată
Nu ne-am dat noi graiul țării,
Azi, în ziua deștepării,
Cum să-l dăm?

16. Repezi trec cu visor anii,
Ispitind puterea ta,
Neam român! Cu ură mare
Vor căta mereu dușmanii

Graiului român pierzare;
Dar să piară ei cu toții:
Nu l-am dat, și nici nepoții
Nu-l vor da!

Cantec - Treceți batalioane române Carpații

Un cintec istoric ne-aduce aminte
Ca fratii în veci vor fi frati
Un cintec de luptă, batrin ca Unirea
Voi compatrioti ascultati.

Treceti batalioane romane Carpatii
La arme cu frunze si flori
V-asteapta izbinda, v-asteapta si fratii
Cu inima la trecatori

Ardealul, Ardealul, Ardealul ne cheama
idejdea e numai la noi
Saruta-ti copile parintii si fratii
Si-apoi sa mergem la razboi

'Nainte! 'Nainte spre marea Unire,
Hotarul nedrept sa-l zdrobim
Sa trecem Carpatii, ne trebuie Ardealul
De-o fi sa ne-ngropam de vii.

Treceti batalioane romane Carpatii
La arme cu frunze si flori
A noastră-i izbinda, ai nostri sint fratii
Traiasca in veci trei culori.

IV. Să vorbim românește Bogdan Petriceicu Hașdeu

SMIT – 6A

17.Cugetarea românească
Are portul românesc:
Nu lăsați dar s-o ciontească
Cei ce limba ni-o pocesc.

Când românul se-ndârjește
Din țâțână când mi-l scoți,
El își toarnă românește
Un blestem de şapte coți,
Când de dragoste s-aprind
El vorbește lin și bland,
Încât dorul te cuprinde
Dulcea-i vorbă ascultând.

Niciodată altă limbă,
De pe buze românești,

Nu se-ndoae, nu se schimbă
După gândul ce gândești.

MUNTEANU – 6A

18.La mânie, la iubire,
La suspin și chiuit,
După chiar a noastră fire
Graiul nostru e croit.

La iubire, la mânie,
La chiot și la suspin,
România-i Românie
Cu fagur și cu pelin.

Sucind limba românească,
Stricând graiul strămosesc,
După moda franțuzească,
Sau cu modul latinesc,
Ne-am strâns mințile cu fracul
Și simțul ne-am îmbrăcat
Cu haina, de unde raul
Copiii și-a întărcat.

Românamea cât trăiește
Graiul nu și-l va lăsa;
Să vorbim dar românește.
Orice neam în limba sa!

Cantec - Ne-au călcăt străinii

Fraților de arme toți vă ridicăți
Glasul clopotelor să il ascultați
Că vă cheamă-n luptă săngele străbun
Să păziți hotarul de dușmani păgâni!

Refrin:

Ne-au călcăt străinii, ne-au posfuit vecinii
Ca și brazi-n munte, nu ne-o apleca
Și de-o fi furtună și de-i vreme bună
Vatra românească ne-o vom apăra!

Ioane și Vasile, țara sunteți voi
Voinici trageți coasa, vrednici la război
La hotarul ţării cât o să vegheăți
Or dormi în leagăn prunci netulburați

Că vă știu și brații, și munții vă știu
Voi sunteți stăpânii, nu-i pământ pustiu
Și în orice suflet de brav luptător
Flutură de-a pururi mândul tricolor!

Doamne, ocrotește neamul românesc
Și pământu-n care moșii hodisnesc
Doamne, să veghezi neamul să nu piară
Să nu pribegiească departe de țară!

Luati aminte, noi nu suntem morti!

MITRUC – 6A

Cum stam noi jertfa lângă Dumnezeu,
Din noi se-nalta flacara cea vie,
Prin care-n ceruri amintim mereu
Ca este pe pamânt o Românie.

Si daca neamul plânge în nevoi,
Noi stam de veghe sus necontenit
Si cerem izbavire pentru voi,
Caci numai pentru asta ne-am jertfit !

Sosi-va oare timpul, un drum mai mlădios,
S-avem standard în față, cuvântul lui Cristos?
S-apără printre oameni, iubirea, armonia,
Și să dispară, veșnic, ura și dușmănia?

„, Doamne, fie-ți milă și fă din noapte zi
Și scutură-i din ceruri, până se vor trezi,
Pe cei bolnavi la minte, că nu mai simt ce doare.
Dreptate! Libertate! Fă pace-intre popoare!

Cantec - Tara mea-i un colț de rai

De la Dunăre-n aval
Stă de strajă Decebal
Sus pe creasta muntelui
Pintea și haiducii lui
Tin în mâna un pumnal

Refren:

Tara mea-i un colț de rai
Un buchet de flori de mai
Și Ardealul și Banatul
Dobrogea și tot Regatul
Basarabia iubită
Cu românii înfrățită
Un buchet de flori de mai

Stă de pază-n codrii deși
Ştefan cu ai lui răzeși
Iancu craiul moșilor
Ești stăpânul munților
Pentru noi încă trăiești

Port opinca în picior
Și căciula dacilor
Limba pe care-o vorbim
De la daci o moștenim
Limba scumpul nostru odor

Munții sunt a noastră avere
A românilor putere
Pajiști, ape și câmpii
A românilor moșii
Asta-i marea noastră avere

Noi aicea ne-am născut
Tara noastră-i pământ sfânt
Am primit din cer un dar
Un loc sfânt, un sfânt hotar
Să-l iubim până la mormânt

Să ne cinstim eroii

APOSTOL – 7B

Zdrobiți de frig și veștejiți de vreme,
Am așteptat un “lancu” la luptă să ne cheme,
Să-nlăturăm urgia și atâtă nedreptate
Ce s-adunat la plebea din urbe și din sate.
Să schimbe cursul vremii, istoria să-ndrepte,
Să urce România spre falnicile trepte.

Cantec - Venim din veacurile indepartate

Și s-a născut "eroul", acest popor român,
Ce are-nconștiință ideea de stăpân,
Pe glia strămoșească, rămasă de la traci,
De la bătrânu Mircea, de la vestiții daci,
De la Traian cel aprig și marele Mihai,
De la lumina zilei pe românescul plai,

Pe limba ce-o vorbește și tot ce are sfânt,
Pe propria-i iubire, pe morții din mormânt.
Și mai avea românul un dor de libertate
Să-și chibzuiască "traista", goală pe jumătate.
În casa lui să fie și slugă și stăpân,
Să nu-i fie rușine că s-a născut român.

Întru-nceput de iarnă, sub cerul revărsat,
Cu lacrimi de durere mulțimea s-adunat,
-și recroiască drumul, atât de sinuos,
Să-și vindece rănirea ce i-a ajuns la os,
Să-nlăture "Despotul" și-o clică de geambași,
Ce se credea "profesorii" și-n toate numai aș.

MOISUC – 6A

La strigătul de "ură" și vuietul de afară
S-a renăscut eroul de peste tot din țară.
Vrem pâine ! Libertate ! Striga lumea ūvoi,
Să plece "Dictatorul" ! Armata e cu noi!
Cum toate au fost spontane, în prag de Anul Nou,
Au inviat și morții din cripte și cavou.

Dorința lui fierbinte a reaprins lumina,
Să știe tot "Apusul" din vest și până-n China,
Că nația română răsare și din vânt,
îndc-a jurat pe cruce și morții din mormânt,
Să fie ea stăpîna pe propria-i credință,
Ce s-a format prin jertfă, în mare biruință,

Prin jertfa celor tineri, a celor bravi "Eroi",
Ce vor rămâne pilde, de-a pururi pentru noi.
Și pentru toate acestea, să ne cinstim eroii,
Așa cum am jurat, prin fapte și prin glorii,
Să ducem mai departe făclia veșnic vie,
Aprinsă de milenii și scrisă-n "Liturghie".

Istoria ne e "mamă" și munții ne sunt "tați",
Iar Mureșul și Oltul ne vor rămâne frați.
Trecutul ne e leagăn, prezentul o "Cetate",
Ce s-a născut, trăiește, prosperă-n LIBERTATE.-

*Venim din veacurile indepartate
Tradati am fost de neamuri de pagani
Dar am trecut de toti și peste toate
Si am ramas aceiasi buni romani.*

*Ne conduceau pe vremuri in razboie
Vitejii Mircea, Vlad, Mihai, Stefan
A curs si sangele din ei siroaie
Din motii Horea, Closca si Crisan*

*Sa nu uitam nicand de glia tarii
Si ce stramosii au infaptuit
Si Alba Iulia sa n-o dam uitarii
Caci este locul in care ne-am UNIT*

*Voi cei ce ne conduceti astazi tara
Aminte intotdeauna sa luati
S-ar rasuci strabunii in morminte
O palma de pamant de-nstrainati
V-ar blestema pe veci o tara intrega
Si prunci care sunt nebotezati ...*

La mormântul eroilor revoluției din 1989

SAVA – 7B

"Noi nu plecăm, noi nu murim!
Noi libertatea ne-o dorim!
Chiar dacă-o fi să ne jertfim.
Un fir de iarbă pe mormânt
Să crească pentru cei ce sunt
Eroii neamului, că-i Sfânt"
Un singur semn mi-a fost de-ajuns
Căci rana-n piept mi-a și pătruns.
De ușoară, ce ești, ce-ai fost,
Laș să trăiești? Nu are rost
Viața pe ascuns.

Un zburător rănilor-mi deschid,
Ce dor de-a pururea și-n vid.
Gândul îmi zboară dragi eroi,
Era să fiu și eu cu voi,
Dar pieptul mi-a fost zid.

Fie-vă dorul din mormânt,
Pentru cei vii un legământ.
Să poarte stegul triumfal,
Să-ndeplinească-un ideal
Căci ați murit cântând.

Cu pieptul gol printre vrăjmași,
Marșul acelor bravi ostași,
Ce-au respectat un jurământ
Să-și apere pământul sfânt,
Să nu moară “ocnași”.

Si gândul vostru-a triumfat...
Mă-nchin plângând și... cu-n ofstat...
O rugă, Doamne-ți adresez,
Căci nopți de-a rândul îi visez,
De ce ni i-ai luat?

Apoi.... Mă-nchin, mă-aplec ușor,
Trei lacrimi las pe crucea lor.
-Eu n-am uitat cum ați căzut,
Vă las piosul meu salut,
În glastră... Un bujor.

Cantec - Acasă-i românia

*Din vremi demult trecute
Suntem un neam de frunte
Stăpânii pe-a noastră țară
Noi n-am călcat hotără*

*Acasă-i România, acasă-i tricolorul
Suntem una cu țara
Că noi suntem poporul
Acasă este glia, pădurea și izvorul
E doina și vioara,
E roi ce-și află somnul*

*Împrăștiați prin lume
A mele neamuri bune
Cu dor prin țări străine
Muncesc pentru o pâine*

*Acasă-i România, acasă-i tricolorul
Suntem una cu țara
Că noi suntem poporul
Acasă este glia, pădurea și izvorul
E doina și vioara,
E roi ce-și află somnul*

*Pe ulițe-nierbate
Doar vântul azi mai bate
Biserica bătrână din clopot nu mai sună*

*Acasă-i România, acasă-i tricolorul
Suntem una cu țara
Că noi suntem poporul
Acasă este glia, pădurea și izvorul
E doina și vioara,
E roi ce-și află somnul*

*Român din lumea largă
Dacă vi-i țara dragă
Veniți, n-o lăsați pradă
Străinilor să cadă*

*Acasă-i România, acasă-i tricolorul
Suntem una cu țara
Că noi suntem poporul
Acasă este glia, pădurea și izvorul
E doina și vioara,
E roi ce-și află somnul x2*

Eroii

GALCA – 6A

Eroii n-au mai apucat să plângă
S-au închinat cu mâna stângă
În dreapta și țineau dragostea de țară
Au apucat doar să se-nchine și să moară.

Azi trupul lor ascuns pe sub pământ
Este-n istorie Cuvânt
De rugăciune și iubire pentru țară
Ei au știut doar să se-nchine și să moară..

Cu gândul la copii și la părinți
Au murmurat Cuvântul către sfinți
Simțind că nu e rană să te doară
Mai tare decât dragoste de țară.

Eroii noștri dorm cuminți
Au apucat doar să se-nchine și să moară.
Eroii nu mai au nevoi
Eroii ne mai au pe noi

Cât mai trăim să nu-i uităm
Un semn de dragoste doar să le dăm.
Eroii nu mai au nevoi

Eroi ne mai au pe noi
Cât mai suntem, câtă mai trăim
Cu dragoste de ei să-ne-amintim.

*Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină.
Decât să fîm sclavi iarăși în vechiul nost' pământ.*

Cantec - Pui de lei

*Eroi au fost, eroi sunt încă
Și-or fi în neamul românesc!
Căci rupți sunt ca din tare stâncă
Românii orișiunde cresc.*

*E viața noastră făurită
De doi bărbați cu brațe tari
Și cu voință oțelită,
Cu minți deștepte, inimi mari.*

*Și unu-i Decebal cel harnic
r celălalt Traian cel drept
Ei, pentru vatra lor amarnic
Au dat cu-atâția dușmani piept.*

*Și din aşa părinți de seamă
În veci s-or naște luptători,
Ce pentru patria lor mamă
Vor sta ca vrednici urmatori,*

*Au fost eroi, și-or să mai fie,
Ce-or frângă dușmanii cei răi,
Din coasta Daciei și-a Romei
În veci s-or naște pui de lei.*

Cantec - Deșteaptă-te, române!

*Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,
În care te-adânciră barbarii de tirani!
Acum ori niciodată croiește-ți altă soartă,
La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani!*

*Acum ori niciodată să dăm dovezi în lume
Că-n aste mâni mai curge un sânge de roman,
Și că-n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un nume
Triumfător în lupte, un nume de Traian!*

*Priviți, mărețe umbre, Mihai, Ștefan, Corvine,
Româna națiune, ai voștri strănepoti,
Cu brațele armate, cu focul vostru-n vine,
"Viață-n libertate ori moarte!" strigă toți.*

*Preoți cu crucea-n frunte, căci oastea e creștină,
Deviza-i libertate și scopul ei preașfânt.*